



WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

grudzień 2010

66

GŁOS PAPIEŻA: (*nagranie 1.mp3* – Lublin 9.06.1987) „Zanim "słowem Boga światy zostały stworzone", powołane do istnienia - istniały odwiecznie w Słowie współistotnym Ojcu. Istniały, objęte poznaniem i miłością, objęte wewnętrznym życiem Trójjedynego: Ojca, Syna, Ducha Świętego. A po stworzeniu ten odwieczny uścisk Trójjedynego Boga trwa dalej w dziejach wszechświata: "W Nim żyjemy, poruszamy się i jesteśmy". "Wszystko jest w Nim". [...] Jest w Nim - w nieustającej relacji do tej ponadstworzonej Komunii, jaką Bóg jest sam w sobie: Ojciec, Syn i Duch”.

Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”.

ŚW. JÓZEF – OBROŃCA ŻYCIA

PROWADZĄCY: Nowy rok liturgiczny, zgodnie z programem duszpasterskim episkopatu Polski, wprowadza nas w temat komunii z Bogiem. Rozpoczyna się adwentem – oczekiwaniem na przyjście Pana, oczekiwaniem na Boże Słowo, które stało się Ciałem. Szczególną postacią adwentową jest św. Józef. To on czcił Syna Bożego, bronił Go, strzegł, otaczał opieką już wtedy, gdy Jezus był jeszcze ukryty w łonie Maryi. W ten sposób św. Józef staje się wzorem wszystkich obrońców życia, tych, którzy walczą o prawo do życia najmniejszych i bezbronych istot ludzkich. Ewangelia nie zapisała ani jednego słowa św. Józefa, ale jakże wiele mówi on nam swoją postawą. Życie św. Józefa pokazuje, jak słuchanie słowa Bożego owocuje mężnymi czynami. Przez jego wstawiennictwo nie ustawajmy w modlitwie za każde ludzkie życie, wyniesione do godności dziecka Bożego, stworzone do głębokiej komunii z Bogiem. Przeżyjmy dzisiaj wieczór w duchowej łączności z Ojcem Świętym Benedyktem XVI, który tydzień temu poprowadził cały Kościół do modlitwy i czuwania w intencji poczętego życia. Powierzmy się Matce Najświętszej, oblubienicy św. Józefa.

WSZYSCY: Odmawiają „Pod Twoją obronę” i śpiewają pieśń, np. *Pan blisko jest, oczekuj Go*, albo *Gdy klęczę przed Tobą*.

JAN PAWEŁ II - NAUCZYCIEL PRAWDY



LEKTOR: Z 1 Listu św. Jana: „Popatrzcie, jaką miłością obdarzył nas Ojciec: zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi: i rzeczywiście nimi jesteśmy. Umiłowani, obecnie jesteśmy dziećmi Bożymi, ale jeszcze się nie ujawniło, czym będziemy. Wiemy, że gdy się objawi, będziemy do Niego podobni, bo ujrzymy Go takim, jakim jest”. (1 J 3,1-3).

PROWADZĄCY: Ojciec Święty Jan Paweł II przypominał wielokrotnie wielkość człowieka jako Bożego dziecka. Właśnie dlatego z taką mocą bronił ludzkiego życia. Czy ja angażuję się w obronę życia? Czy nie jestem obrońcą życia tylko w słowach oburzenia i potępiania innych? Czy staram się tak jak św. Józef wsłuchiwać w Boże słowo i wypełniać je, odpowiadać na konkretne sytuacje, w których stawia mnie Opatrzność Boża? A może brakuje mi głębokiego przekonania, że i ja zostałem nazwany i rzeczywiście jestem dzieckiem Pana Boga?

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy św. przed sanktuarium św. Józefa (Kalisz, 4 czerwca 1997): „Pisze św. Jan: "Przypatrzcie się, jaką miłością obdarzył nas Ojciec: zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi i rzeczywiście nimi jesteśmy". Człowiek, przybrany w Chrystusie za dziecko Boże, jest prawdziwie uczestnikiem synostwa Syna Bożego. I stąd św. Jan, prowadząc dalej swoją myśl, tak pisze: "Umiłowani, obecnie jesteśmy dziećmi Bożymi, ale jeszcze się nie ujawniło, czym będziemy. Wiemy, że gdy się objawi, będziemy do Niego podobni, bo ujrzemy Go takim, jakim jest". Oto człowiek! Oto jego pełna niewypowiedziana godność! Człowiek powołany do tego, ażeby stać się uczestnikiem życia Bożego; ażeby swojego Stwórcę i Ojca poznawać i miłować - w pierw poprzez wszystkie Jego stworzenia tu na ziemi, a potem w uszczęśliwiającym widzeniu Jego Bóstwa na wieki. Oto człowiek! [...] Człowiek we wspólnocie rodziny i narodu! Człowiek - uczestnik Bożego życia!”

WSZYSCY: Trwają przez chwili w ciszy. Można zaśpiewać pieśń: *Spuście nam na ziemskie niwy*, albo *Zobaczcie, jak wielką miłość Ojciec ofiarował nam*.

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy św. przed sanktuarium św. Józefa (Kalisz, 4 czerwca 1997 – nagranie 2.mp3): „Wstań, weź Dziecię i Jego Matkę i uchodź do Egiptu". Takie słowa usłyszał Józef we śnie. Anioł ostrzegł go, aby uciekał z Dziecięciem, bo grozi Mu śmiertelne niebezpieczeństwo. Z Ewangelii, którąśmy przed chwilą odczytali, dowiadujemy się o tych, którzy czyhali na życie Dzieciątka. Był to przede wszystkim Herod, ale także wszyscy jego poplecznicy. Liturgia słowa w ten sposób naprowadza naszą myśl na sprawę życia i jego obrony. Józef z Nazaretu, który ochronił Jezusa od okrucieństwa Heroda, staje w tej chwili przed nami jako wielki rzecznik sprawy obrony życia ludzkiego od pierwszej chwili poczęcia aż do naturalnej śmierci. Pragniemy więc w tym miejscu polecić Bożej Opatrzności i świętemu Józefowi życie ludzkie, zwłaszcza życie nie narodzonych - i w naszej Ojczyźnie, i na całym świecie. Życie posiada nienaruszalną wartość i niepowtarzalną godność, dlatego zwłaszcza, że - jak czytamy dzisiaj w liturgii - każdy człowiek jest powołany do uczestniczenia w życiu Bożym. Święty Jan pisze: "Popatrzcie, jaką miłością obdarzył nas Ojciec: zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi i rzeczywiście nimi jesteśmy".

WSZYSCY: Trwają przez chwili w ciszy.

LEKTOR: (nagranie 3.mp3– cd.): „Okiem wiary w sposób szczególnie wyraźny możemy dostrzec nieskończoną wartość każdej ludzkiej istoty. Ewangelia, głosząc dobrą nowinę o Jezusie, jest również dobrą nowiną o człowieku - o jego wielkiej godności. Uczy wrażliwości na człowieka. Na każdego człowieka. "Zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi". Kościół, broniąc prawa do życia, odwołuje się do szerszej,

uniwersalnej płaszczyzny, która obowiązuje wszystkich ludzi. Prawo do życia nie jest tylko kwestią światopoglądu, nie jest tylko prawem religijnym, ale jest prawem człowieka. Jest prawem najbardziej podstawowym. Bóg mówi: "Nie będziesz zabijał!". Przykazanie to jest zarazem fundamentalną zasadą i normą kodeksu moralności, wpisane w sumienie każdego człowieka".

WSZYSCY: Trwają przez chwili w ciszy.

LEKTOR: (*nagranie 4.mp3* – cd.): „Tu, w Kaliszu, gdzie św. Józef, wielki obrońca i troskliwy opiekun życia Jezusa, jest czczony w szczególny sposób, pragnę przypomnieć wam słowa Matki Teresy z Kalkuty [...]: "Mówię dziś do was z głębi serca - do każdego człowieka we wszystkich krajach świata, (...) do matek, ojców i dzieci w miastach, miasteczkach i wsiach. Każdy z nas jest (...) tutaj dzięki miłości Boga, który nas stworzył, i naszych rodziców, którzy nas przyjęli i zechcieli obdarzyć nas życiem. Życie jest najpiękniejszym darem Boga. Dlatego z tak wielkim bólem patrzymy na to, co się dzieje (...) w wielu miejscach świata: życie jest umyślnie niszczone przez wojnę, przemoc, aborcję. A przecież zostaliśmy stworzeni przez Boga do wyższych rzeczy - by kochać i być kochanymi. Wiele razy powtarzam - i jestem tego pewna - że największym niebezpieczeństwem zagrażającym pokojowi jest dzisiaj aborcja. Jeżeli matce wolno zabić własne dziecko, cóż może powstrzymać ciebie i mnie, byśmy się wzajemnie nie pozabijali? Jedynym, który ma prawo odebrać życie, jest Ten, kto je stworzył. Nikt inny nie ma tego prawa: ani matka, ani ojciec, ani lekarz, żadna agencja, żadna konferencja i żaden rząd. (...) Przeraza mnie myśl o tych wszystkich, którzy zabijają własne sumienie, aby móc dokonać aborcji. Po śmierci stanimy twarzą w twarz z Bogiem, Dawcą życia. Kto weźmie odpowiedzialność przed Bogiem za miliony i miliony dzieci, którym nie dano szansy na to, by żyły, kochały i były kochane? (...) Dziecko jest najpiękniejszym darem dla rodziny, dla narodu. Nigdy nie odrzucajmy tego daru Bożego". To wszystko, ten długi cytat, to są słowa Matki Teresy z Kalkuty. Cieszę się, że Matka Teresa mogła przemówić w Kaliszu.

WSZYSCY: Trwają przez chwili w ciszy. Można włączyć muzykę.

PROWADZĄCY: Matka Najświętsza, św. Józef, św. Jan Chrzciciel, Jan Paweł II, Matka Teresa... modlą się teraz wraz z nami, pragną nas wspomóc. Oni sami przeszli długą drogę wzrastania w wierze i świętości. Rozważając tajemnicę Zwiastowania, która przywołuje ten właśnie moment, gdy Słowo Przedwieczne stało się Ciałem i wzrastało w ukryciu pod sercem swej ziemskiej Matki, módlmy się, by każdy poczęty człowiek mógł bezpiecznie „wzrastać w łasce u Boga i ludzi”.

WSZYSCY: Odmawiają dziesiątek różańca. Następnie śpiewają pieśń, np. *Zdrowaś bądź, Maryjo*, albo *Archanioł Boży Gabriel*.

JAN PAWEŁ II - APOSTOŁ POJEDNANIA



PROWADZĄCY: Jedność obrońców życia stanowi o ich sile. Zło potrafi łączyć bardzo różnych ludzi, a zwalcza dobro - dzieląc. Ojciec Święty Jan Paweł II wzywał do obrony życia wszystkich bez wyjątku,

nawet ludzi o innych przekonaniach. Przyjmijmy jego słowa, by z nową odwagą przeciwstawić się cywilizacji śmierci.

LEKTOR: (*nagranie 5.mp3 – cd.*): „Drodzy bracia i siostry, bądźcie solidarni z życiem. Wołanie to kieruję do wszystkich moich rodaków bez względu na przekonania religijne. Do wszystkich ludzi, nikogo nie wyłączając. [...] Wiem o tym, że w Polsce czyni się wiele w sprawie obrony życia. Bardzo jestem wdzięczny wszystkim, którzy w to dzieło budowania "kultury życia" zaangażowali się w różnorodny sposób. Wyrażam moją wdzięczność i uznanie tym wszystkim w naszej Ojczyźnie, którzy w poczuciu wielkiej odpowiedzialności przed Bogiem, swoim sumieniem i narodem bronią ludzkiego życia, godności małżeństwa i rodziny. [...] I proszę wszystkich, stójcie na straży życia. Jest to wasz wielki wkład w budowanie cywilizacji miłości. Niech szeregi obrońców życia stale rosną. Nie traćcie otuchy. To jest wielkie posłannictwo i misja, jakie Opatrzność wam powierzyła. Niechaj Bóg, od którego pochodzi wszelkie życie, błogosławi wam!”

PROWADZĄCY: Przyzywajmy Ducha Świętości, by przeniknął nasze serca, nasze rodziny i wspólnoty, by były zaczynem świętości w świecie.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Następnie śpiewają „Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi”. Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- Duchu Święty, przyjdź i ulecz wszystkie serca, które są kuszone do zabicia poczętego życia.
- Duchu Święty, przyjdź i wyrwij kłamstwo z serc ludzi, którzy zarabiają na zabijaniu, oszukując własne sumienie.
- Duchu Święty, przyjdź, oświecaj, pouczaj, umacniaj i jednocz wszystkich, którzy czynnie bronią ludzkiego życia.
- Duchu Święty, przyjdź i daj nam takie pragnienie komunii z Bogiem, byśmy byli gotowi - tak jak św. Józef - czynić wszystko wedle Twojej świętej woli.

WSZYSCY: Odmawiają modlitwę „Ojcze nasz”, śpiewają pieśń, np. *Serce wielkie nam daj* lub *Wszystkie moje troski i kłopoty*.

PROWADZĄCY: Odmawia modlitwę o beatyfikację sługi Bożego Jana Pawła II.

Boże, w Trójcy Przenajświętszej, dziękujemy Ci za to, że dałeś Kościołowi Papieża Jana Pawła II, w którym zajaśniała Twoja ojcowska dobroć, chwała krzyża Chrystusa i piękno Ducha miłości. On, zawierając całkowicie Twojemu miłosierdziu i matczynemu wstawiennictwu Maryi, ukazał nam żywy obraz Jezusa Dobrego Pasterza, wskazując świętość, która jest miarą życia chrześcijańskiego, jako drogę dla osiągnięcia wiecznego zjednoczenia z Tobą. Udziel nam, za Jego przyczyną, zgodnie z Twoją wolą, tej łaski, o którą prosimy z nadzieją, że Twój sługa Papież Jan Paweł II zostanie rychło włączony w poczet Twoich świętych. Amen.

Następuje błogosławieństwo, (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew: *Barka* lub *Totus Tubus*.

s. Agnieszka Koteja, albertynka

Niniejsze pomoce redagowane są w Centrum Jana Pawła II „Nie lękajcie się!”. Adres redakcji:
www.totustuus.janpawel2.pl Wydawnictwo: wydawnictwo@stanislawbm.pl